

Hádanky a doplňovačky

Stále běhá, nekřičí,
dům si staví z jehličí.

Kdo je to?

(mravenec)

Nad rybníkem plachtí tiše
letadélko z hmyzí říše.

Kdo je to?

(vážka)

Celé léto chystá pilně
sladké zlato ve své dílně.

Kdo je to?

(včela)

Na květinách posedává,
mává křídly barvy páva.

Kdo je to?

(motýl)

Pod kameny klidně leží,
když je zvedneš, rychle běží.

Kdo je to?

(stonožka)

Domek s sebou stále nosí,
po dešti se loudá bosý.

Kdo je to?

(hlemýžď)

V síti klidně posedává,
mouchy hbitě pochyťává.

Kdo je to?

(pavouk)

Ze tmy na nás poblikává,
v noci tančí, ve dne spává.

Kdo je to?

(světluška)

Hádanka

Uhádneš, které sluníčko má sedm teček?

Je to sluníčko na nebi, nebo slunéčko
sedmitečné?

Co je to? (Mravenišťe)

Eva Hurdová

Kdo to v lese čaroval,
velkou kupu udělal?
Třeba vítr, když fíčí,
tvoří horu z jehličí.

Ba ne! My to víme jistě:

Je to velké mra_____.

Kdo je to? (Běruška)

Eva Hurdová

Malý brouček červený
je tečkami zdobený.
Vzpomněla si Maruška:
„To je přece be_____.“

Kdo je to? (Veverka)

Eva Hurdová

V lese sem tam poskakuje
a po dětech pokukuje.
Kdo je tahle čiperka?
To je přece ve_____.

Kdo je to? (Husa)

Eva Hurdová

Každický den od svítání
slyším její štěbetání.
Kejhá, až ji bolí pusa.
Kdopak to je? Přece hu_____.

Kdo je to? (Labutě)

Eva Hurdová

Po hladině zvolna plují,
ve vlnách se pohupují.
Jindy tito velcí ptáci
mezi oblaky se ztrácí.
Mají bílé perutě,
říká se jim la_____.

Poznámka: Labutě létají i ve výšce letu
civilních letadel.

Kdo je to? (Motýli)

Eva Hurdová

Vzduchem lehce poletují,
na květech se pohupují.
Velmi krásná křídla mají,
sladký nektar z květů sají.
My to víme ve chvíli:
„To jsou přece mo _____.“

Kdo je to? (Jelen)

Paroží na hlavě má,
král lesa se nazývá.

Lidová říkadla

V lese

Běžel zajíc kolem plotu,
roztrhl si novou botu.
Liška mu ji sešivala,
veverka se posmívala.

Vlk sedí v rokli,
uši mu zmokly.
On vyšel na vršek,
aby mu uschly.

Pět lištiček přiskákalo,
pět lištiček přichvátalo.
První v kamnech zatopila,
druhá rendlík postavila.
třetí kaši uvařila,
čtvrtá cukrem posypala.
Pátá volá: „Hošíčku,
dej si dobrou kašičku!“

Pyšná sojka vzkazovala,
že prý by si vrabce vzala.
Vrabec nestál o sojku.
Frnk! Uletěl pod chvojku.

Kdo je to? (Slunéčko sedmítečné)

Na krovkách mám černé tečky.
Spočítáš je rychle všechny?
Kdopak jsem, teď se tě ptám.
A víš, kolik teček mám?

Když zakuká žežulička ku-ku-ku,
začnou rašit drobné lístky na buku.
Když slavíček na souvrati zazpívá,
do zelených šatů buk se odívá.

Povídala straka vráně,
že si koupí nové sáně,
ve stodole povozí se
na umrzlé slámě.

Přiletěla vrána,
sedla na trní,
přiletěla druhá,
sedla vedle ní.
A ta třetí na špičku, zazpívala písničku:
„Ach, můj zlatej,
nejmilejší Pepičku.“

Povídala sova:
„Já chci zůstat vdova.
Jenom kdyby sokol přišel,
vdala bych se znova.“

Krákorala černá vrána,
krákorala na havrana:
„Milý strýčku havrane,
kdy už jaro nastane?“

Na louce

Oženil se mraveneček,
vzal si ženu mušku,
posadil ji na lavičku,
dal jí cucat hrušku.

Zajíc kosí otavu,
liška pohrabuje,
komár kopky nakládá,
muška sešlapuje.

Tiše, děti,
ježek spí,
kdo ho vzbudí,
toho sní!

Jenda benda bubeník
honil myši přes rybník.
Myši se mu splašily,
do pytle ho zašily.

Leť, beruško,
leť do nebes,
pověz mi, vyjde-li
sluníčko dnes.

Komár mušku přemlouvá,
chce ji za nevěstu.
ovád půjde za svědka,
už si navlík vestu.

Vařila myšička kašičku
na zeleném rendlíčku.
Přijde děti jako smetí,
každému dá kousíček,
až je prázdný rendlíček.

Jede, jede myška
okolo rybníčka,
veze, veze proutí,
ocáskem si kroutí.

U vody

Žába skáče po blátě,
koupíme jí na gatě.
Na jaké, na jaké?
Na zelené strakaté.

Žalovala žába žábě,
že má život těžký.
Že jí bolí obě nohy,
že nemůže pěšky.

Čáp, čáp
do vody šláp.
Nohy ho studí,
čápa to budí.

Použitá a doporučená literatura:

NOVÁČKOVÁ, H. *Luční školka*. Brno: Lipka – školské zařízení pro environmentální vzdělávání, 2015. ISBN 978-80-87604-88-5.

FRANČÍKOVÁ, Renáta a Daniela ŘEZNÍČKOVÁ. *Říkadla pro nejmenší*. Praha: Fortuna Libri, 2009. Jupiter (Fortuna Libri). ISBN 978-80-7321-507-1.

SOVIČKY

*Text a hudba:
Marie Kružiková*

1. So-vič-ko, so-vič-ko, ptám se tě – co-pak je nej-lep-ší na svě-tě?
2. Nej-lep-ší na svě-tě lás-ka je. „Mám tě rád“ po-kaž-dé vy-hra-je

So-vy vy- so-ko se - dí, se - dí, ty o kaž-dém všech-no vě - dí.
u zví-řá - tek, u li - dí, li - dí a so-vy to všech-no vi - dí...